

har antaget en Forsvarer. Hvis dette ikke er Tilfældet, skal Statsadvokaten, saa snart Forkyndelsen er sket, henstille til Retten, at en Forsvarer beskikkes.

Om Beskikkelsen af Forsvarer gives Underretning til Statsadvokaten og Tiltalte. Statsadvokaten meddeler Forsvareren Genpart af Anklageskriftet.

§ 927.

Bestemmelserne i §§ 833—844 finder tilsvarende Anvendelse.

Saafrømt ikke Omfanget af den Forberedelse, som Sagen udkræver, gør det uhensigtsmæssigt, berammer Dommeren, for saa vidt han ikke finder, at Sagen straks maa afvises (§ 842), ufortøvet Tid og Sted til Sagens Foretagelse; i andre Tilfælde foregaar Berømmelsen, saa snart ske kan. Hvor Sagen straks er blevet berømmet, kan Stævning forkyndes samtidig med Anklageskriftet. Om Bestemmelsen meddeles der Statsadvokaten og Tiltaltes Forsvarer Underretning.

§ 928.

Med Hensyn til Domsforhandlingen finder Bestemmelserne i §§ 845—852 og § 853, 1ste Stykke, tilsvarende Anvendelse.

Efter at de i § 765, 1ste Stykke, nævnte Spørgsmaal er rettede til Tiltalte, oplæses Anklageskriftet. Der gives derefter Tiltalte Lejlighed til at forklare sig om de Forhold, som Tiltalen angaar, i Overensstemmelse med Reglerne i § 868, 1ste Stykke. Derpaa følger den øvrige Bevisførelse.

Reglerne i §§ 869—882 finder tilsvarende Anvendelse.

Efter at Bevisførelsen er sluttet, faar først Statsadvokaten, dernæst Forsvareren og, saafrømt Tiltalte begærer det, denne Ordet for at udtale sig om Bevisførelsens Resultat samt om Retsspørgsmaalene i Sagen. Derefter optages Sagen til Dom. Retten kan dog bestemme, at Spørgsmaalet, om Tiltalte er skyldig, først skal forhandles og afgøres.

Ved Afstemningen skal det Spørgsmaal, om Tiltalte er skyldig i den Forbrydelse, der lægges ham til Last, sondres fra Spørgsmaalet om Straffen og først bringes til Afstemning. Stemmes der særskilt om Strafforhøjelses- eller Strafnedsættelsesgrunde, bliver Stemmerne fra de Medlemmer af Retten, som har erklæret sig mod Tiltaltes Skyld, men er forblevet i Mindretal, at regne til Gunst for Tiltalte.

§ 929.

Reglerne i §§ 896, 907 og 908 finder tilsvarende Anvendelse.

Domfældes Tiltalte, skal i Domsgrundene de Omstændigheder nøjagtig angives, der som beviste lægges til Grund for Domfældelsen, og det eller de Lovbud anføres, som bringes i Anvendelse.

Frifindes Tiltalte, skal de Straffen betingende Omstændigheder, som antages at mangle eller ikke at være beviste, eller de Strafudelukkende Omstændigheder, som antages at foreligge, angives, og de anvendte Lovbestemmelser anføres.

Finder Retten efter Domsforhandlingens Begyndelse, at Sagen vil være at behandle for Landsretten, afsiger den, efter at have givet Parterne Lejlighed til at udtale sig, Dom herom, hvorefter Statsadvokaten drager Omsorg for, at ny Tiltale iværksættes overensstemmende med Reglerne i Kapitel 76.“

Til § 931.

I § 931 affattes 4de Stykke saaledes:

„I de i Straffelovens § 233 og i Lov Nr. 81 af 30. Marts 1906 § 15, 2det Stykke, omhandlede Tilfælde kan overfor den, som ikke forhen er straffet eller ad-